

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815201419
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8815201419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanej: U. O. (rod. Z.), nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. F. XX/X, XXXX C., Y. Y., zastúpená Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/93/2015-89 zo dňa 26.10.2016 a o opravnom prostriedku proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/93/2015-96 zo dňa 28.11.2016 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 100 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa rozsudok mení tak, že žaloba sa zamieta.

III. Stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Vo vzťahu k odvolaniu proti uzneseniu č.k. 7C/93/2015-96 zo dňa 28.11.2016 sa vec vracia súdu prvej inštancie ako nedôvodne predložená.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 770,49 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 6 ods. 1, § 20 ods. 1 písm. b), § 22, § 29 ods. 1 písm. a), § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a 2, § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 415, § 420 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplata sumy 770,49 eur.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd za jednoznačne preukázané, že žalovaná svojím protiprávnym konaním dňa 25.03.2013, ktoré smerovalo proti vykonaniu služobného zákroku vykonávaného poškodeným policajtom, spôsobila vyššie uvedenému príslušníkovi policajného zboru poškodenie zdravia, ktoré bolo posúdené ako služobný úraz v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná bola zároveň za uvedený skutok Trestným rozkazom sp.zn. OT/8/2013 zo dňa 27.03.2013 uznaná vinnou zo spáchania

prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Preto súd musel vychádzať z tohto rozhodnutia (§ 194 ods. 2 CSP) a mal zato, že tento skutok sa stal tak, ako je uvedené v tomto trestnom rozkaze, aj keď zástupkyňa žalovanej poprela, že by sa skutok tak stal. Preto žiadala aj vypočítať poškodeného policajta a kolegu Q.. B.. Súd však nemá právo opätovne posudzovať skutok, ktorý sa už stal, a preto návrh na výsluch týchto svedkov zamietol. Pre priznanie nároku na náhradu škodu súd toto konanie žalovanej posúdil ako protiprávne konanie.

5. Z dôvodu tohto protiprávneho konania žalovanej si žalobca uplatnil náhradu škody a to za vyplatené bolestné, náhradu služobného platu počas dočasnej práceneschopnosti a odvody zamestnávateľa. Nárok na náhradu škody vznikol v roku 2013, pričom výška náhrady za bolesť bola žalobcom určená v súlade s § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. a Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 04.04.2013 č. W o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 účinným od 31.05.2013, v zmysle ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013 za jeden bod je vo výške 16,10 eur a to podľa lekárskeho posudku o bolestnom Q.. U.. Náhrada škody za bolesť tak v danom prípade činí sumu 241,50 eur (16,10 eur x 15 bodov) s tým, že v zmysle ust. § 173 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. takémuto policajtovi patrí náhrada za bolesť v dvojnásobnej výške. Ako už súd vyššie uviedol, súd mal za to, že došlo k zraneniu ako je uvedené v tomto posudku ako aj v lekárskejších správach. Iný dôkaz ako výsluch Q.. U. nebol navrhnutý, a preto súd ma zato, že aj bolestné ohodnotenie, jeho výška, je správna. Koniec koncov žalovaná ani výšku bolestného ohodnotenia ani nenamietala.

6. Ďalšia zložka náhrady škody predstavuje poškodenému policajtovi vyplatený v zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. služobný plat počas nemoci vo výške 216,91 eur s tým, že zároveň služobný úrad (teda žalobca) bol povinný z vyplateného služobného platu v rámci sociálneho zabezpečenia odviesť odvody vo výške 69,58 eur. V konaní bolo preukázané, že následne po pracovnom úraze bol žalovaný práceneschopný, od 27.3.2013 do 1.4.2013, v tomto čase bola mu vyplatená náhrada služobného platu, výkon v práci podať nemohol a zároveň jeho zamestnávateľ z jeho príjmu počas práceneschopnosti musel uhradiť odvody. Výška vyplateného služobného platu poškodenému policajtovi a odvody vyplývajú z predloženého potvrdenia ako je vyššie citované.

7. Vzhľadom na uvedené mal tak súd za preukázané, že žalobcovi v dôsledku protiprávneho konania žalovanej vznikla škoda vo výške 770,49 eur, ktorá pozostávala z náhrady bolestného vyplateného poškodenému policajtovi, vyplateného služobného platu poškodenému policajtovi a z odvodov z vyplateného služobného platu a ktorej náhradu je žalobca oprávnený požadovať od žalovanej v zmysle ust. § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.. Vzhľadom na uvedené tak súd žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná prostredníctvom svojej zástupkyne - matky Q. Z.. Uviedla, že žalovaná policajta do ruky nekopla, policajti klamú. Počas incidentu bola matka žalovanej so svojou dcérou. Policajti ju bili po celom tele, pričom žalovaná bola v tom čase v 3. mesiaci tehotenstva. Policajti sa k žalovanej správali hrubo, neľudsky, kričali na ňu a nadávali jej. V deň, kedy ich policajná hliadka zastavila, bola žalovaná s matkou na nákupoch na T., žalovaná auto nešoférovala, do I. ich priviezol ich kamarát. Kamarát následne išiel ďalej autobusom do Q. a oni potom naštartovali auto a išli domov. Žalovaná šoférovala iba pár metrov domov. Keď ich zastavili policajti, z auta nevedeli vystúpiť, pretože sa im zasekli všetky dvere na aute, nemohli si odopnúť ani bezpečnostné pásy. Keď nevystupovali, policajti k nim boli vulgárni. Keď žalovaná napokon vystúpila z auta, ukázala doklady policajtom. Následne jeden z policajtov povedal, aby žalovaná nastúpila do ich služobného auta. Žalovaná si sadla na zadné sedadlo a matke podávala pas svojho manžela. Policajt zabránil žalovanej, aby pas odovzdala matke. Keďže policajt sa k žalovanej správal hrubo, matka ho upozornila, nech to nerobí, pretože žalovaná je tehotná. Následne druhý policajt - O. začal kričať na žalovanú, snažil sa od nej zobrať pas. Policajti žalovanú potom bili, ona sa bránila a keď uvidela, že sú otvorené predné dvere, vyšmykla sa im a vybehla vonku. Policajti ju chytili a ďalej bili. Potom jej nasadili putá, naložili do služobného auta a odviezli do W. S.. Bola umiestnená v cele predbežného zaistenia. Od nedele do stredy jej nedali najesť. Policajt O. nemal ani len obviazanú roku, nemal ju poranenú. Žalovaná policajtovi O. žiadny úraz nespôsobila. Lekár na súde uviedol, že si nepamätá, aby policajta ošetroval, až keď právnik prišiel k nemu bližšie a ukázal mu papiere, zrazu bolo všetko v poriadku. Žalovaná o dieťa

prišla. Nemožno súhlasiť ani s poškodením auta a klamstvami policajtov. Sudkyňa rozhodla v prospech policajtov napriek tomu, že matka žalovanej ju upozorňovala, že žalovaná je nevinná.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že splnomocnená osoba v odvolaní opisuje svoj pohľad na skutok zo dňa 25.03.2013 služobného zákroku voči jej dcére. Žalovaný však bola v trestnom konaní uznaná vinnou zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa. V súvislosti s jej protiprávnym konaním bola v inom trestnom konaní uznaná vinnou zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci. Trestným rozkazom bola aj zaviazaná na náhradu škody v sume 270,40 Eur. Pokiaľ žalovaná alebo splnomocnená osoba boli poškodené na svojich právach pri služobnom zákroku, prípadne po jeho skončení, prípadne, ak služobný zákrok a postup policajtov nebol zákonný, mali využiť zákonné prostriedky a žiadať prešetrenie postupu., čo však neurobili. Časť argumentov v odvolaní sa ani nevzťahuje k predmetu veci - nároku na náhradu škody. Je logické, že lekár Q.. J. si na súde v roku 2016 nespomínal na prípad ošetrenia konkrétneho policajta z roku 2013. K ošetreniu policajta došlo podľa lekárskej správy po 2,5 hodinách po skutku, čím bolo preukázané, že policajt mal zistené zranenie v krátkom čase po skutku. Navrhol rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 v spojení s § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania.

12. Trestným rozkazom č.k. XT/X/XXXX., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu útoku na verejného činiteľa a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. V zmysle opisu skutku uvedeného v trestnom rozkaze žalovaná „...po nastúpení do služobného motorového vozidla začala vo vozidle kopat' nohami, pričom kopla nprap. O. do pravej ruky, čím mu spôsobila pohmoždenie ruky v oblasti kĺbu s dobou liečenia do 5 dní...“. Z trestného rozkazu je zrejmé, že žalovaná so voči príslušníkovi policajného zboru dopustila protiprávneho konania. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, súd je v zmysle § 193 CSP rozhodnutím o tom, že bol spáchaný skutok a o tom, kto ho spáchal, viazaný. Z vykonaného dokazovania (záznam zo dňa 25.03.2013 - č.l. 6 v spojení s trestným rozkazom č.k. XT/X/XXXX, záznamom o registrovanom pracovnom úraze - č.l. 8, lekárskeho posudkom Q.. U. zo dňa 27.06.2013 - č.l. 9, rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v V. zo dňa XX.XX.XXXX, lekárskou správou zo dňa 26.03.2013 - č.l. 73) tiež vyplynulo, že žalovaná pri skutku, z ktorého bola uznaná vinnou, policajtovi spôsobila zranenie, ktoré malo povahu služobného úrazu. Žalovaná tak spôsobila príslušníkovi policajného zboru škodu na zdraví.

13. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na nezákonné správanie sa príslušníkov policajného zboru, k tomuto je potrebné uviesť, že žalovaná v konaní netvrdila a nepreukázala, že by sa bola domáhala prešetrenia postupu policajtov pri služobnom zákroku ani nepreukázala, že by jej bola konaním príslušníkov policajného zboru spôsobená škoda, či už na zdraví alebo iná. Žalovaná opravný prostriedok proti trestnému rozkazu č.k. XT/X/XXXX nepodala, trestný rozkaz je právoplatný.

14. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná je zodpovedná za škodu na zdraví príslušníka policajného zboru a túto je povinná nahradiť žalobcovi v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka v spojení s § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.. Výška náhrady škody bola stanovená na sumu 770,49 Eur a v tomto rozsahu aj bola žalobcom preukázaná..

15. Odvolací súd však vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v osobných pomeroch žalovanej a závažnosti spôsobenej škody na zdraví opodstatňujúcich využitie moderačného práva v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaná trpí paranoidnou schizofréniou, rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č.k. XNtc X/XX-XXX zo dňa 13.04.2016 bolo určené, že žalovaná podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona vykoná ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Nemožno ospravedlňovať protiprávnosť konania žalovanej, ktoré naplnilo skutkovú podstatu trestného činu útoku na verejného činiteľa, bez povšimnutia však nemôže zostať skutočnosť, že poškodenie zdravia príslušníka policajného zboru bolo menej závažného charakteru (zmliaždenie časti pravej ruky a odrenina prsta pravej ruky, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 5 dní). Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa odvolací súd dospel k záveru, že primeranou výškou náhrady škody je v danom prípade suma 100 Eur.

16. Za daného stavu odvolací súd rozsudok čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 100 Eur ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a v prevyšujúcej časti postupom podľa § 388 CSP rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol.

17. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. V konaní boli obe strany sporu úspešné len čiastočne, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám na náhrada trov konania nepriznáva.

18. Uznesením č.k. 7C/93/2015-96 zo dňa 28.11.2016 súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť titulom súdneho poplatku sumu 46 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou.

19. Žalovaná v podaní zo dňa 09.12.2016 uviedla, že odvolanie podáva tak proti rozsudku ako aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Nesúhlasí s nimi.

20. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Podľa ustanovenia § 357 CSP Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

22. Podľa ust. § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie, vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

23. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

24. V zmysle citovaných zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku nie je možné podať odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok. Zákon však pripúšťa sťažnosť voči všetkým rozhodnutiam vydaným vyšším súdnym úradníkom, o ktorých sťažnostiach rozhodne súd prvej inštancie.

25. Preto aj v tomto prípade je potrebné podanie žalovanej označené ako odvolanie proti uzneseniu (aj v kontexte s poučením, ktoré obsahovalo napadnuté uznesenie) vo vzťahu k uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 7C/93/2015-96 zo dňa 28.11.2016 v súlade s § 124 CSP posúdiť podľa jeho obsahu ako sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom. O takejto sťažnosti rozhoduje v zmysle ust. § 248 CSP súd prvej inštancie.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vec bola vo vzťahu k opravnému prostriedku proti uzneseniu č.k. 7C/93/2015-96 zo dňa 28.11.2016 bezdôvodne predložená Krajskému súdu v Prešove, nakoľko o sťažnosti voči uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom je príslušný rozhodnúť súd prvej inštancie. Preto Krajský súd v Prešove vo vzťahu k opravnému prostriedku voči uzneseniu vec vrátil súdu prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).